

Welsh harp

M Horlaci

Welsh harp

Liniştea se-aşterne pe un mal de lac
în oglinda apei soarele zâmbeste,
îşi apleacă fruntea peste un copac
şi privind minunea parcă-ntinereste.

Cerul larg deschide aripile sale
prin fereastra zilei razele pătrund,
salcia pletoasă tremură a jale
între nuferi albi, lebede se-ascund.

Se aud în zare găşte-ntârziate
sângeră pe ramuri frunze de arţar,
s-a umplut văzduhul de înaripate
Pe o frunză lată plânge un ţânţar.

Fluturii regali, se-odihnesc pe-o floare
care îi cuprinde cu petale mici,
roiuri de albine vin din depărtare,
stă pitit sub iarbă puiul de arici.

Valuri argintii, se agită-n soare
apa-i cristalină, plină de mister,
pescărusi de nea vin în ascultare
şi atrag cu sine îngerii din cer.

Farmecul naturii răscoleşte firea
fulguiesc salcâmi clătinaţi de vânt,
lacul înc-odată gustă nemurirea
când coboară cerul, slava, pe pământ.

M Horlaci. 30/05/16